

вать; съ живакъ и отгорѣ турятъ стъкло-то. Освѣнъ това, живакъ-тъ употрѣбаватъ и кога позлатяватъ нѣкои работи. За това нѣшто го размисатъ съ злато, та става една гжста каша, съ която намазоватъ позлатявана-та вешть и послѣ я нагрѣватъ добрѣ, тогава живакъ-тъ става на пара и се губи, а злато-то оста нова отгорѣ на нагрѣвана-та вешть, като тънко листо. Такъво позлатяване се вика позлатяване на огнь.

В о д а.

Вода-та е водно тѣло, сир. такъво, на което дѣлове-тѣ сж много слабо свѣрзани помежду си, та беспрѣстайно гледатъ да се разидатъ, да се разлѣжтъ, не можтъ да се задържатъ единъ съ другъ, ако не се подпржтъ отъ страни-тѣ; затова вода-та, и всички други водни тѣла, държатъ въ сждове. Нъ, ако се намира нѣйдѣ яко малко вода, на капки, дѣлове-тѣ ѝ можтъ да се държатъ единъ за другъ, та една капчица може доста врѣме да виси на едно клонче на нѣкое растение, догдѣ я обрули вѣтрътъ: за това свойство вода-та наричатъ *капна* водность. Дѣлове-тѣ на въздухъ-тъ оште пд-слабо се държатъ единъ за другъ, и беспрѣстайно гледатъ да се разидатъ, та затова въздухъ-тъ не може да седи на капки, като вода-та.

Ми знаемъ, че вода-та може да растопява много тѣла: соль, захаръ, варъ, гнили растения, животни и др.; нъ заштото вода-та тече въ рѣки и езера и минова подъ земя-та или се сбира въ кладенци, та все допира до нѣкои тѣла, затова нѣма въ природата съвсѣмъ чиста вода; пд-чиста вода отъ другитѣ е дъждовна-та и снѣжна-та. Вода, която има варъ,